

C/2024/2016

2024 3 18

**2024 m. sausio 11 d. Sofiyski rayonen sad (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
baudžiamojame byloje prieš CH**

(Byla C-15/24, Stachev ⁽¹⁾)

(C/2024/2016)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sofiyski rayonen sad

Šalis pagrindinėje baudžiamojame byloje

CH

Prejudiciniai klausimai

1. Ar su 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/48/ES ⁽²⁾ dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ir dėl teisės reikalauti, kad po laisvės atėmimo būtų informuota trečioji šalis, ir teisės susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir konsulinėmis įstaigomis laisvės atėmimo metu 12 straipsnio 2 dalimi, siejama su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio pirma pastraipa, suderinama tai, kad teismui, kuris, siekdamas priimti sprendimą dėl tinkamos kardomosios priemonės skyrimo ar vykdymo, nagrinėja, ar yra svarių priežasčių manyti, kad kaltinamasis dalyvavo darant nusikalstamą veiką, kuria yra kaltinamas, pagal nacionalinės teisės aktus ir jurisprudenciją neleidžiama vertinti, ar įrodymai buvo surinkti pažeidžiant kaltinamojo teisę turėti advokatą pagal šią direktyvą, kai kaltinamasis buvo įtariamas ir policija apribojo jo teisę laisvai judėti?
2. Ar paisoma reikalavimo gerbti teises į gynybą ir į teisingą bylos nagrinėjimą, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2013/48 12 straipsnio 2 dalį, jei teismas, nagrinėjantis kardomosios priemonės tinkamumo klausimą, formuodamas savo poziciją atsižvelgia į įrodymus, kurie buvo surinkti pažeidžiant šios direktyvos reikalavimus tuo metu, kai asmuo buvo įtariamas, o policija apribojo jo teisę laisvai judėti?
3. Ar tai, kad kardomosios priemonės tinkamumą – nepaisant priešingų aukštesnės instancijos teismo nurodymų – nagrinėjantis teismas atmeta įrodymus, surinktus pažeidžiant Direktyvą 2013/48, daro neigiamą poveikį teisingo bylos nagrinėjimo reikalavimams, nustatytiems šios direktyvos 12 straipsnio 2 dalyje, siejamoje su Chartijos 47 straipsnio pirma ir antra pastraipomis, ir sukelia abejonių dėl šio teismo nešališkumo?
4. Ar Direktyvos 2013/48 3 straipsnio 6 dalies b punkte numatyta galimybė išimtinėmis aplinkybėmis ikiteisminiame etape laikinai nukrypti nuo teisės turėti advokatą taikymo, kai tyrimo institucijos turi skubiai imtis veiksmų, kad būtų užkirstas kelias baudžiamajam procesui kylančiam rimtam pavojui, tiesiogiai veikia atitinkamoje Sąjungos valstybėje narėje, jei ši nuostata nebuvo perkelta į jos nacionalinę teisę?
5. Ar paisoma Direktyvos 2013/48 9 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, siejamuose su 39 konstatuojamąja dalimi, numatytų garantijų, jei yra pateiktas rašytinis įtariamojo teisės turėti advokatą atsisakymas, tačiau įtariamasis yra neraštingas ir nebuvo informuotas apie galimas atsisakymo pasekmes, o vėliau teisme nurodė, kad nežinojo savo pasirašyto dokumento turinio tuo metu, kai policija apribojo jo teisę laisvai judėti?
6. Ar tai, kad sulaikomas įtariamasis pareiškia atsisakantis teisės turėti advokatą pagal Direktyvos 2013/48 nuostatas, atleidžia valdžios institucijas nuo pareigos informuoti jį apie teisę turėti advokatą ir galimas šios teisės atsisakymo pasekmes prieš pat bet koki tolesnį jam dalyvaujant atliekamą tyrimo veiksmą?

⁽¹⁾ Šios bylos pavadinimas išgalvotas. Jis neatitinka jokios bylos šalies tikrojo vardo, pavardės ar pavadinimo.

⁽²⁾ OL L 2013, 294, p. 1.